

eul_wid: fci-ab

Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ · Hypereides the Orator

Against Demosthenes-Harpalus

Κατὰ Δημοσθένους ὑπὲρ τῶν Ἀρπαλείων

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

Athen t [ΚΑΤΑ ΑΘΗΝΟΓΕΝΟΥΣ Α.] αὐτ]ήν.

Athen 1 εἰπόντος δέ μου πρὸς αὐτὴν τά τεπραχθέ]ντα, καὶ ὅτι μοι Ἀθηνογένης χαλεπὸς] εἴη καὶ οὐδὲν ἐθέλοι τῶν μετρίων συγ]χωρεῖν, τοῦτον μὲν ἔφη αἰ τοιοῦτον εἶν]αι, ἐμὲ δ' ἐκέλευε θαρρεῖν· αὐτὴ γάρ μοι πά]ντα συναγωνιεῖσθαι. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν σπο]υδάζουσά τε τῷ ἥθει ὡς ἔνι μάλιστα, καὶ] ὁμνύουσα τοὺς μεγίστους ὅρκους, ἧ μὴν με]τ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς λέγειν καὶ ἐπὶ πάσῃ]ς ἀληθείας, ὥστ' ἐμὲ ὧ ἄνδρες δικασταί (ῥήθ]ήσεται γὰρ πρὸς ὑμᾶς τάληθές) ταῦτα πεπεισθαι. οὕτως ὡς ἔοικεν ἐξίστησιν ἀνθρώπου] φύσιν ἔρω, προσλαβὼν γυναικὸς συνεργ]ίαν. ἐκείνη γοῦν φενακίζουσα ἅπαντ]α ταῦτα προσπεριέκοψε[ν α]ὐτῇ ἔτ]ι εἰς παιδίσκην τριακοσίας δραχμὰς εὐν]οίας ἕνεκα. ἴσως μὲν οὖν ὧ ἄνδρες δικασ]ταί οὐ[δ]ὲν θαυμαστόν με ὑπὸ Ἀντιγόν]α[ς] τὸν τρόπον τουτονὶ παιδαγωγηθῇ]να[ι], γυναι[κ]ὸς ἡ δεινοτάτη μὲν τῶν] ἐταιρῶν ὡς φασιν ἐφ' ἡλ[ικί]ας ἐγένετο, διατ]ετέλεκε δὲ πορνοβοσκοῦσα π τ . θν οἶκον τοῦ Χολλείδου οὐδενὸς ἐλά]ττω ὄντα ἀνήρηκεν. καίτοι ὅπου καθ' ἐα]υτὴν οὔσα τοιαῦτα διεπράττετο, τί οἶεσ]θ' αὐτὴν νῦν ἐν[νο]εῖν, προσλαβοῦσαν συ]ναγωνιστὴν Ἀθηνογένην, ἄνθρωπον λογογράφον τε καὶ ἀγοραῖον, τὸ δὲ μέγιστον Αἰγύπτιον; τέλος δ' οὖν, ἵνα μὴ μακρολογῶ, μεταπεψαμέν[η] γάρ με πάλιν ὕστερον εἶπεν, ὅτι πολλοὺς λόγους ἀναλώσασα πρὸς τὸν Ἀθηνογένην μόλις εἴη συμπεπεικ[υ]ῖα αὐτὸν ἀπολῦσαί μοι τὸν τε Μίδαν κα[ὶ] τ]οὺς υἱεῖς ἀμφοτέρους τετταράκοντα μνῶν, καὶ ἐκέλευε με τὴν ταχίστην πορίζειν τὸ ἀργύριον[ν], πρὶν μεταδόξαι τι Ἀθηνογένει. ^[10]

Athen 2 συναγαγὼν δ' ἐγὼ πανταχόθεν καὶ τοὺς φ[ί]λους ἐνοχλήσας καὶ θεὸς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὰς τετταράκοντα μνᾶς ἦκον ὡς τὴν Ἀντιγόναν. κάκε[ῖν]η] σ[υ]νήγα]γεν [ἡ]μᾶς εἰς τὸ αὐτό, ἐμὲ τε καὶ [Ἀθηνο]γ[έ]νην, κα[ὶ] διή[λλ]αξε, καὶ παρεκελεύσατο[ο τ]οῦ λοιποῦ εὖ ποιεῖν ἀλλήλους. καὶ ἔγωγ' ἔφην ταῦτα ποιήσιν, καὶ Ἀθηνογένης οὐτοσὶ ὑπολαβὼν εἶπε[ν, ὅ]τι τ[ῶν] πεπρα[γ]μέν[ων] δε[ῖ] με χάριν ἔχειν Αντ[ι]γόνα. 'καὶ νῦν' ἔφη 'ταύτης ἕνεκα ἤδη σοι ἐνδείξομαι, ὅσα σε ἀγα[θὰ] ποιήσω. σὺ μὲν γάρ' ἔφη '[τὸ] ἀργύριον ἐπ' ἐλευθερίᾳ καταβαλε[ῖ]ς το[ῦ] Μίδου καὶ τῶν παίδων· ἐγὼ δέ σοι ἀποδώ[σ]ομαι αὐ τοὺς ὠνήϊ καὶ πράσε[ι], ἵνα πρῶτον μὲν μηδεὶς [σ]ε [έ]νοχ[λ]ῇ [μ]ηδὲ διαφθείρ[η] τὸν π[α]ῖδα, ἔ[π]ε[ι]τ' αὐτοὶ μὴ ἐγχειρῶσι π[ο]νηρε[ύ]εσθαι μηδὲν διὰ τὸν φόβ[ον]. τὸ δὲ μέγιστον· νῦν μὲν ἂν δόξειαν δι' ἐμὲ γεγονέναι ἐλεύθεροι· ἐὰν δὲ πριάμενος σὺ ὠνήϊ καὶ πράσει εἴθ' ὕστερον, ὅτε ἂν σοι δοκῇ, ἀφῆς αὐτοὺς ἐλευθέρους, διπλασίαν ἔξου σὶν σοι τὴν χάριν. ^[5]

Athen 3 ὅσον μέντοι ὀφείλουσιν ἀ[ρ]γύριον, μύρου τέ τινος τιμὴν Παγκάλῳ κ]αὶ Προκλεῖ καὶ εἴ τι ἄλλο κατέθετό τις ἐπὶ τὸ μυροπώλιον τῶν προσφοιτῶντων, οἳ αὖ γίγνεται, ταῦτα ἔφη ὁ ἀναδέξῃ. ἔστιν δὲ μικρὰ κομιδῇ, καὶ πολλῶι πλείῳ φορτία ἐστὶν τούτων ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, μύρον καὶ ἀλάβαστροι καὶ ζμύρνα, καὶ ἄλλ' ἅττα ὀνόματα λέγων, ὅθεν πάντα ταῦτα δι[ιαλυθ]ήσεται] ραιδίως. ἦν δὲ ὧ ἄνδρες δικασ[τ]αὶ ὡς ἔοι[κ]εν ἐνταῦθα ἡ ἐπιβουλὴ καὶ τὸ πλάσμα τ[ὸ] μέγα. εἰ μὲν γὰρ[ρ] ἐπ' ἐλευθερίαι καταβάλ[λ]οιμι αὐτῶν τὸ ἀργύριον, τοῦτο μόνον ἀπ[ώ]λλυον ὁ δοίην αὐτῷ, ἀ[λλ'] οὐδὲν δεινὸν ἔπασχον· εἰ δὲ πριαίμην ὦν[η] καὶ πράσει, ὁμολογήσας αὐτῷ τὰ χρέα ἀναδέξασθαι, ὡς οὐθενὸς ἄξια ὄντα, δι[ι]ὰ τὸ μὴ π[ρο]ειδέναι, ἐπάξειν [μ]οι ἔμελλεν ὕστερον τοὺς χρ[ησ]τὰς καὶ τοὺς πληρωτὰς τῶν ἐράνων, ἐν ὁμολογίᾳ λαβὼν· ὃ περ ἐποίησεν. ὡς γὰρ εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα ἐγὼ προσωμολόγησα, εὐθὺς ἐκ τῶν γονάτων λαβὼν [τῶ]ν αὐτοῦ γραμματεῖόν τι τὸ ἐγ[γε]γραμμένον ἀνεγίνωσκ[εν]· ἦσαν δὲ αὐτὰ συνθῆκαι πρὸς ἐμέ· ὧν ἐγὼ ἀναγινωσκομένων μὲν ἤκουον, ἔσπευδον μέντοι ἐφ' ὃ ἤκον τοῦτο διοικήσασθαι. ^[25]

Athen 4 καὶ σημαίνεται τὰς συνθήκας εὐθὺς ἐν τῇ [α]ὕ[τ]ῃ οἰκίᾳ, ἵνα μηδε[ι]ς τῶν εὖ φρονούντων [ἄ]κούσαι τὰ ἐγγεγραμμένα, προσεγγράψας μετ' ἐμοῦ Νίκωνα τὸν Κηφισ ^{<ι>} ἕα. ἐλθόντες δ' ἐπὶ τὸ μυροπώλιον τὸ μὲν γραμματεῖον τιθέμεθα παρὰ Λυσι κλεῖ Λευκονοεῖ· τὰς δὲ τετταράκοντα μνᾶς ἐγὼ καταβαλὼν τὴν ὦν[η]ν ἐποίησάμην. τούτου δὲ γενομένου προσήεσάν μοι οἱ χρησταί, οἷς ὠφείλετο παρὰ τῷ Μίδαι, καὶ οἱ πληρωταὶ τῶν ἐράνων, καὶ διε[λ]έγοντό μοι· [κ]αὶ ἐν τρισὶν μηνσὶν ἅπαντα τὰ χρέα φανερά ἐγεγόνει, ὥστ' εἶναί μοι σὺν τοῖς ἐράνο[ι]ς, ὅπερ καὶ ἀρτίως εἶπον, περὶ π[έν]τε τάλαντα. ὡς δ' ἡισθόμην οὗ ἦν κακοῦ, τότε ἤδη τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους συνήγαγον, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν συνθηκῶν ἀνεγινώσκομεν, ἐν αἷς ἐγγέγραπτο μὲν τὸ τοῦ Παγκάλου καὶ τοῦ Πολυκλέους ὄνομα διαρρήδην, καὶ ὅτι μύρων τιμαὶ ὠφείλοντο· ἃ ἦν βραχέα τε καὶ ἐξῆν αὐτοῖς εἰπεῖν, ὅτι τὸ μύρον ἄξιον εἶη τοῦ ἀργυρίου τὸ ἐν τ[ῷ] ἐργαστηρίῳ· τὰ δὲ πολλὰ τῶν χρεῶν καὶ τὰ μέγιστα οὐκ ἐν[ε]γγέγραπτο ἐπ' ὄνομάτων ἀλλ' ἐν προσθήκῃς μέρει, ὡς οὐδὲν ὄντα· καὶ εἴ τῳ ἄλλῳ ὀφείλει τι Μίδας. ^[25]

Athen 5 καὶ τῶν ἐράνων εἷς μὲν οὗν [Δικαιοκράτης] ἐνεγγέγραπτο, οὗ ἦσαν λοιπαὶ τρεῖς φοραί· οὗτος μὲν ἐπὶ τοῦ Δικαιοκράτους ὀνόματος [ἦ]ν γεγραμμένος, οἱ δ' ἄλλοι ἐφ' οἷς εἰλήφει πάντα ὁ Μίδας (νεοσύλλογοι δ' ἦσαν), τούτους δ' οὐκ ἐνέγραψεν ἐν ταῖς συνθήκαις, ἀλλ' ἀπεκρύψατο. βουλευομένοις δ' ἡμῖν ἔδοξεν πορεύεσθαι πρὸς τοῦτ[ο]ν καὶ διαλέγεσθαι, καὶ κα[τ]αλαβόντες αὐτὸν πρὸς τοῖς μυροπωλίοις ἡρω[τ]ῶμεν, εἰ οὐκ αἰσχύνοιτο ψευδόμενος κα[ὶ] ἐν[ε]δρεύσας ἡμᾶς ταῖς συνθήκαις, οὐ προειπὼν τὰ χρέα. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ἡμῖν, ὡς οὔτε τὰ χρέα γινώσκοι ἃ λέγομεν, οὔτε προσέχοι ἡμ[ῖν] τὸν νοῦν, γραμματεῖόν τ' εἶη αὐτῷ κεί[μ]ενον πρὸς ἐμέ περὶ τούτ[ω]ν. πολλῶν δ' ἀνθρώπων σ[υ]λλεγομένων καὶ ἐπακουόν[τ]ων τοῦ πρά[γ]ματος, διὰ τ[ὸ] ἐν τῇ ἀγορᾷ τοὺς λόγους γίνεσθαι, [κ]αὶ κατατεμνόντων αὐτὸν κελεύον[τ]ων τε [ἀ]π[ά]γειν ὡς ἀνδραποδι[σ]τήν, τοῦτο μὲν οὐκ ὠιόμεθα δεῖν ποιεῖν, πρ[ο]σεκαλεσάμεθα δὲ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς κατὰ τὸν νόμον. πρῶτον μὲν οὗν ὑμῖν τὰς σ[υνθ]ήκας ἀναγνώσεται· ἐξ [αὐτῶ]ν γὰρ τ[ῶ]ν γεγραμμένων μαθήσεσθε τὴν ἐπιβουλήν αὐτοῦ τοῦτου. ^[25]

Athen 6 λέγε τὰς συνθήκας. ΣΥΝΘΗΚΑΙ. Τὰ μὲν το[ῖν]υν πεπραγμένα ὧ ἄνδρες δικασταὶ καθ' ἐν ἑκαστὸν ἀκηκόατε. ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα μάλα Ἀθηνογένης, ὡς ὁ νόμος λέγει, ὅσα ἂν ἕτερος ἐτέρῳ ὁμολογήσῃ, κύρια εἶναι. τά γε δίκαια ὧ βέλτιστε· τὰ δὲ μὴ τούναντίον ἀπαγορεύει μὴ κύρια εἶναι. ἐξ αὐτῶν δέ σοι τῶν νόμων ἐγὼ φανερώτερον ποιήσω. καὶ γὰρ οὕτω με διατέθηκας καὶ περίφοβον πεποίηκας, μὴ ἀπόλωμαι [ὑ]πὸ σοῦ καὶ τῆς δεινότητος τῆς σῆς, ὥ[σ]τε τοὺς τε νόμους ἐξετάζειν καὶ μελετᾶν νύκτα καὶ ἡμέραν, πάρεργα τᾶλ[λα] πάντα ποιῆσάμενον. ὁ μὲν τοίνυν εἶ[ς] νόμος κελεύει ἀψευδ[εῖν] ἐν τῇ ἀγορᾷ, πάντων οἷμα[ι] π[α]ρά[γ]γε[λ]μα κάλ[λ]ιστον παραγγέλλων. σὺ [δὲ] ψευδόμενος ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ συν[θή]κας

κατ' έμο[υ έθ]ου· έπει· έάν δ ων έμ[οι το]ύς έράνους έν ταῖς συν]θήκαι[ς], ό σους [έ]πυθόμην, ούδέν άντιλέ]γω σοι, άλ λ' όμολογ[ω ό]φείλιν. μετά δέ τ]αυτα έτερο]ς νόμο[ς έ]στι περί ών όμολογοϋντες άλλήλοις συμβάλλουσιν, όταν τις πωλῇ άνδράποδον, προλέγειν, έάν τι έχρη άρρώστημα· ει δ[έ μ]ή, άναγωγή τούτου έ· στίν. [25]

Athen 7

καίτοι όπου τὰ παρὰ τῆς τύχης νοσήματα άν μῆ δηλώσῃ τις πωλῶν οἰκέτ[ην] άνάγειν έξεστι, πῶς τά γε παρὰ σοϋ άδικήματα συσκευασθέντα οὐκ άναδε κτέον σοι έστίν; άλλα μῆν τὸ μὲν έπίληπτον άνδράποδον οὐ προσαπολλύει τοϋ πριαμένου τῇν οὐσίαν· ό δέ Μίδας, όν σύ μοι άπέδου, κ[α]ἰ τῇν τῶν φίλων τῶν έμῶν άπολώλεκ[ε]. σκέψαι δέ ᾧ Ἀθηνόγενες μῆ μόνον περί τῶν οἰκετῶν, άλλα καί περί τῶν έλευθέρων σωμάτων όν τρόπον οἱ νόμοι έχουσιν. οἶσθα γάρ δήπου καί σύ καί <οἱ> άλλ[λ]οι πάντες, ότι οἱ έκ τῶν έγγυητῶν γυναικῶν παῖδες, οὔτοι γνησιοί εἰσ[ι]ν. άλλ[λ]α μ[ὴ]ν οὐκ άπ[έ]χρη]σε τῶι νομοθ[έτῃ] τὸ έγγ[υ]θη]ναι τῇν γυναῖκα ὑπὸ [τοϋ πατ]ρὸς [ῆ τοϋ άδ]ελφοϋ, άλλ' έγραψε δι[α]ρρή]δην έν [τῶι νόμ]ωι· [ῆν] άν έγγυήσῃ τ[ις] ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα], έκ ταύτης εἶνα[ι] παῖδας γνησίους, καί οὐκ· έάν τις ψευσ[άμενος] ὡς θυγατέρα έγγυήσῃ άλλ[λ]ην τινά. άλλα τὰς μὲν δι]καίας έγγύας κ[υ]ρίας, τὰς δέ μῆ δικαίας άκύρους] καθῖ στη[σιν]. έτι δέ καί ό περί] τῶ[ν] διαθηκῶν ν[όμο]ς παρ[α]πλήσιος τούτοις έστίν· κελεύει γάρ έξεῖν]αι τὰ έαυτοϋ [δι]α]τίθεσθαι [ὅπως άν] τις βούλῃται, πλῆν [ῆ γή]ρωσ ένε[κεν] ῆ νόσου ῆ μανιῶν ῆ γυ[ναικί] πειθόμ[ενο]ν ῆ [ὑπὸ] δεσμοϋ ῆ ὑ[π]ὸ [άνά]γ κης κ[ατ]αληφθ[έντ]α. [5]

Athen 8

όπου δέ οὐδὲ [περί] τῶν αὐτοϋ ιδίων αἰ μ[ὴ] δ]ίκαιαι διαθήκαι κύριαί εἰσιν, πῶς Ἀθηνογ[έ]νει γε κατὰ [τ]ῶν έμῶν συνθεμέν[ωι] τοιαῦτα δεῖ [κ]ύ[ρι]α εἶ ναι; καί έάν μὲν τι[ς] ὡς ξοικ[ε]ν τῇ έαυτοϋ γυναικί πειθόμενος διαθήκας [γρά]ψῃ, άκυροί έσο[ντα]· εἰ[δ] δ' έγὼ τῇ Ἀθηνογ[έ]νο]υς εταίραι έπε[ί]σθην, προσαπολλέναι μ[ε] δεῖ, ός έχω μ[ε]γ[ί]στην βοήθειαν τῇν έν τῶι νόμωι γεγραμμένην, άναγκασθεῖς ὑ πὸ τούτων ταῦτα συνθέσθαι; εἴτα σύ ταῖς συνθήκαις ἰσ[χυρ]ί]ζῃ, ἄς ένεδρεύσαντές με σύ κ[α]ἰ ῆ έτ[αί]ρα σο[υ] έσ]ημ[ή]νασθε, καί ὑπὸ] β[ο]υ]λεύσεως ὑμᾶς κε..... ς εἶναι, ἐπὶ τούτοις προσεδεξάμην οἷς έγράψα]τε· καί οὐ[χ] ἰ]κανόν σοι ῆν τὰς τετταράκον]τ[α] μ[ὴ]ν εἰληφέναι ὑπὲρ τοϋ μυροπωλίου, άλλὰ καί πέντε τάλαντα προσαφείλου] με, ὡς περ [ὑ]πὸ ποδοστράβῃ κατ]ειλημμένον. [Έρεῖ δ' ἴσως Ἀθηνογένης ὡς] οὐκ ῆδε[ι Μίδαν άλλ σθέντα λ ... ς. [25]

Athen 9

..... εἰς τὰ έν άγορᾷ, άτρέμ[α δ' έ]χων, έν τρισὶ] μῃσιν άπαντα τ[ὰ] χρέα καί τ[οὺς] έράν]ους έπυθόμην· οὗτ[ος] δέ ό έκ τριγ[ο]νίας [ῶν] μυροπώλης, καθ[ή]με]νος δ' έν τῇ[ι] άγο[ρᾷ] ὅ[σ]αι ἡμέραι, τρία [δὲ] μ[υ]ροπώλια κεκτη[μένος], λόγους δέ κατ[ὰ] μῆνα λαμβάνω[ν, οὐκ] ῆδει τὰ χρέα. άλλ' έν μὲν τοῖς άλλοις οὐκ [ἰ]διώτης έστίν, πρὸς δέ τὸν οἰκέτην οὗτ[ως] ε]υήθης έγένετο, καί τινά μὲν τῶν χρ[εῶ]ν ὡς έοικεν ῆδει, τὰ δέ φησιν οὐκ εἰδέναι, όσα μῆ βούλεται. ό δέ τοιοῦτο[ς] αὐτοϋ] λόγος ᾧ άνδρες δ[ικασ]ταί οὐκ άπολόγημ]ά έστιν, άλλ' όμολόγημα ὡς οὐ δεῖ με τὰ χρέα] δι]αλ]ύειν· όταν γάρ φῇ μῆ εἰδέναι ά[παντα] τὰ όφειλόμενα, οὐκ έστιν αὐτῶι δήπου [τόδ]' εἰπεῖν, ὡς προεῖπέ μοι περί τῶν χρεῶν· όσα δ' οὐκ] ῆκουσα παρὰ τοϋ πωλοῦντος, [ταῦ τ[α] οὐ δίκαιός] εἰμι διαλύειν. ότι μὲν οὖν ῆδεις ᾧ Ἀθηνό]γενες όφείλοντα Μ[ίδαν] τὰ χρήματα ταῦτα], οἶμαι πᾶσιν εἶναι δῆλ[ον] έξ άλλων τε πολ]λῶν καί έκ τοϋ αἰτεῖν [σε τὸν Νίκωνα ὑπὲρ] έ]μοϋ έγγυητ[ή]ν, εἰ τ[ὰ] χρέα όντα ἰκανὸ[ν] νο . οὐ μὲν δῆ έγὼ τῶι] λόγωι σοϋ τούτ[ωι] ος καί οὐκ εἰλ νος καί τωι τ]ουτονὶ τὸν τ[ρό]πον. εἰ] σὺ μὲν διὰ τὸ μῆ εἰδέναι μῆ προεῖπάς μο]ι πάντα τὰ χρέα, έγὼ δέ όσα σου ῆκουσα τα[ῦ]τα μόνον οἰόμενος εἶναι τὰς συνθήκας έθέμην, πότερος δίκαι[ός] έστιν έκτεῖσα]ι; ό ὅσ[τ]ερος πριάμενος ῆ [ό π]άλαι κεκτη μένος, ότ' έδανείζετο; έγὼ μὲν γάρ οἶομαι σέ. [5]

Athen 10

εἰ δ' ἄρ' ἀντιλέγομεν περὶ τούτου, διαιτητῆς ἡμῖν γενέσθω ὁ νόμος, ὃν οὐχ οἱ ἐρώντες[ς ο]ὔδ' οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς ἄλλοις ἔθεσαν ἀλλ' ὁ δημοτικώτατος Σόλων· ὃς εἰδὼς ὅτι πολλὰ ὦναι γίγνονται ἐν τῇ πόλει, ἔθηκε νόμον δίκαιον, ὥς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, τὰς ζημίας ἅς ἂν ἐργάζωνται οἱ οἰκέται καὶ τὰ ἀναλώματα διαλύειν τὸν δεσπότην παρ' ὧν ἂν ἐργάζωνται οἱ οἰκέται. εἰκότως καὶ γὰρ ἕαν τι ἀγαθὸν πράξῃ ἢ ἐργασίαν εὖρῃ ὁ οἰκέτης, τοῦ [κ]εκτημένου αὐτὸν γίγνεται. σὺ δὲ τὸν νόμον ἀφείς περὶ συνθηκῶν παραβαίνοντων διαλέγῃ. καὶ ὁ [μὲν Σόλων οὐδ' ὁ] δίκαιως ἔγραψεν ψήφισμά τις τοῦ νόμου οἶεται δεῖν κυριώτερον εἶναι· σὺ δὲ καὶ τὰς ἀδίκους συνθηκὰς ἀξιοῖς κρατεῖν πάντων τῶν νόμων. Καὶ πρὸς τούτοις ὧ ἄνδρες δικασταὶ τῷ τε πατρί τῷ ἐμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἔλγεγεν, ὡς ἐθέλ δωρεὰν κε . [25]

Athen 11

., τὸν δὲ Μίδαν κελεύσας[ς] ἔαν αὐτῷ καὶ μὴ ὠνεῖσθαι, ἐμὲ δ' οὐκ ἐθέλειν, ἀλλὰ βούλεσθαι πάντας πρίασθαι. καὶ ταῦτα καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτόν φασιν μέλλει <ν> λέγειν, ἵνα δὴ δοκοίῃ μέτριος εἶναι, ὥσπερ πρὸς ἡλιθίους τινὰς διαλεξόμενος καὶ οὐκ αἰσθησομένους τὴν τούτου ἀναίδεια[ν]. τὸ δὲ γενόμενον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσα[ν] φανήσεται [γ]ὰρ ἀκόλουθον ὃν τῇ ἄλλῃ [α]ὐτῶν ἐπιβοῦλη[ι]. τὸν μὲν γὰρ παῖδα, ὃν [περὶ] ἀρτίως εἶπο[ν, ἔπε]μπε μοι λέγοντα, ὅτι οὐκ [ἂν] συνηίμ[οι, εἰ μὴ] λύσομαι αὐτοῦ τὸν πατέρα καὶ τὸν [ἀδελφόν]. ἤδη δ' ἐμοῦ ὠμολογηκότος [αὐτῶν] κατὰθήσειν τριῶν ὄντων τὸ ἀργύριον, προσελθὼν ὁ Ἀθηνογ[έν]ης πρὸς [τινας τῶν] φίλων τῶν ἐμῶν, [τί] βούλεται, ἔφη, Ἐπικράτης πράγματα ἔχειν, [ὧ] ἔξεστι λαβόντι τὸν παῖδα [χρ]ῆσθαι τὴν μὲν συκοφαντίαν ἐποιεῖτο, τῷ δὲ λ ἀδικημάτων κα ἐπίστευσα [ὡς] ἐγὼ τὸν μὲν παῖδα δι ν οὐκ ἠθελοῦν γοῦν τετ[ταράκοντα] μνᾶς πέντε] τέταρτα δ ο (desse videtur unus versus.) [οὔτε] μυροπώλης εἰμὶ οὔτ' ἄλλην τέχνην ἐργάζομαι, ἀλλ' ἅπερ ὁ πατήρ μοι ἔδωκεν χωρία . [25]

Athen 12

... τ[α]ῦτα γεωργῶ, πρ[ὸς] δὲ τούτων εἰς τὴν ὠνὴν ἐνεσείσθην. πότερα γὰρ εἰκὸς ἐστίν ὧ Ἀθηνόγενες ἐμὲ τῆς σῆ[ς] τέχνης ἐπιθυμῆσαι, ἥς οὐκ ἡμῖν ἔμπειρος, ἢ σὲ καὶ τὴν ἐταίραν τοῖς [ἐ]μοῖς ἐπιβουλεύσαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶομαι ὑμᾶς. Διόπερ ὧ ἄνδρες δικασταὶ ἐμοὶ μὲν ἂν εἰκότως συγγνώμην ἔχουσιν [ἀ]πατηθῆναι καὶ ἀτυχῆσαι τ[οιοῦ]τ[ω] ἀνθρώπῳ περιπεσόντα, Ἀθηνογένει δὲ] ... (desunt vss. XVI) ενε[] . [10]

Athen 13

..... π[άν]τα ἐμοὶ εἶναι, τὰ δὲ τῆς ἀπάτης κέρδη αὐτῷ· καὶ τὸν μὲν Μίδαν τὸν τολ ξαι, ὃν ἄκων φησὶν ἀπολύσαι, τοῦτον λαβεῖν· τοῦ δὲ παιδός, [ὃν] τότε προῖκα μοί φησιν διδόναι, νῦν αὐτὸν λαβεῖν ἀργύριον πολὺ πλεῖον τῆς ἀξίας, οὐχ ὥσπερ ἐμὸν εἶναι, ἀλλ' ὥστε ὑφ' ὑμῶν τῇ ψήφῳ [ε]λεύθερον ἀφίεσθαι. αὐτὸς μέντοι οὐκ ἀξιώ πρὸς [τοῖς] ἄλλοις καὶ ἀτιμωθῆναι [ὡς] π' Ἀθηνογένους. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν [συ]μβαίνει μοι ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ μ ... τος εἰς .. ὃν ἡμαρτο[ν] ... διε κος μία δὲ κ ου ἰος [ἡδὶ] κηκεν ο ... ρε ἀδικήσαντ τιμῇματι δι ται πολιτ νος ἐνίστε (desunt vss. X) μώτατοι τῶν μετοίκων ἀφυλάκτως ἔρχεσθαι. [15]

Athen 14

ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ πρ[ὸς] Φίλιππον μικρὸν πρὸ τῆς μάχης ἀπέλιπε τὴν πόλιν, καὶ μεθ' ὑμῶν μὲν οὐ συνεστρατεύσατο εἰς Χαιρώνεια[ν], ἐξώικησε δὲ εἰς Τροιζῆνα, παρὰ τὸν νόμον ὃς κελεύει ἐνδεῖξιν [εἶναι] καὶ ἀπαγωγὴν τοῦ ἐξοικήσαντος [ἐν τῷ πολέμῳ, ἐὰν π[ά]λιν ἔλθῃ. καὶ ταῦτα ἐποιεῖ τ[ὴν] μὲν ἐκείνῳ πόλιν ὥς ἔοικε περιέσεσθαι ὑπολαμβάνων, τῆς δ' ἡμετέρας θάνατον καταγνοῦς. καὶ τὰς θυγατέρας ἐν τῇ παρ' ὑμῖν εὐδαιμονίᾳ ἐκθρέψας ἐξέδωκε .. δ ὡς πάλιν η σπ .. ἐργασόμενος, ἐπεί εἰρήνην γέγονεν· τ[αῦ]τα γὰρ ὑμῖν ασιν οἱ χρησ οὔτοι ποι τῇ εἰρήνῃ τ ρπων ἐν τοῖς κινδύνοις .. ριπ μὲν ἐν Πλαταῖς ... δῆσαντες ο Ἀθηνογ[έν]ης π χεῖν ... νω το υθ (desunt

v. VI) [τὰς κοινὰς] τῆς πόλεως συνθήκας παραβάς, ταῖς ἰδίαις πρὸς ἐμὲ ἰσχυρίζεται, ὥσπερ ἄν τινα πεισθέντα, ὡς ὁ τῶν πρὸς ὑμᾶς δικαίων καταφρονήσας, οὗτος ἂν τῶν πρὸς ἐμὲ] ἐφρόντιζεν. ^[5]

Athen 15 ὃς οὕτω πονηρός ἐστι καὶ πανταχοῦ ὅμοιος, ὥστε καὶ εἰς Τροιζήνα ἐλθὼν καὶ ποιησαμένων αὐτὸν Τροιζηνίων πολίτην ὑποπεσὼν Μνησίαν τὸν Ἀργεῖον καὶ ὑπ' ἐκείνου κατασ[τα]θεὶς ἄρχων ἐξέβαλεν τοὺς πολίτας ἐκ τῆς πόλ[ε]ως, ὡς ὑμῖν αὐτοὶ μαρτυρήσουσιν· ἐ]νθάδε γὰρ φεύγουσιν. καὶ ὑμεῖς μὲν ὦ ἄνδρ[ε]ς δικασταὶ ἐκπ[ε]σόντας αὐτοὺς ὑπεδέξ[ασθε], καὶ πολίτας ἐποίησασθε, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν πάντων μετέδοτε, ἀπομνημονεύσαντες τὴν εὐεργεσίαν τῇ]ν πρὸς τὸν βάρβαρον δι' ἐτῶν πλει[ό]νων ἢ πε]ντήκοντα κ[αὶ] ἑκατόν, καὶ οἰόμενοι δεῖν] τοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις ὑμῖν χ[ρ]ησίμους γενομένους, τούτο[υ]ς ἀτυχοῦντ[ας] περ[ι]ποιηθῆναι] ὑφ' ὑμῶν· οὗτος δὲ ὁ μιᾶς, [ὁ] ἀφείς ὑμᾶς κἀ]κεῖ ἐγγραφ[εῖ]ς, οὔτε τῆς πολ[ι]τεῖ[ας] οὔτε τοῦ ἥθο[υ]ς τῆς [π]όλεως [ο]ὐδὲν [ἐ]πετήδευεν ἄξι]ον, ἀλλ' οὕτω[ς] ὡμῶς τοῖς ὑπο[δε]ξαμένοις α]ὐτὸν [ἐ]χρ[ή]σατο, ὥστε [μ]ετα το ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ[ι] κατα τοῦτ[ο] ι (deest versus unus) ραν δεδ[ι]ῶς . ^[25]

Athen 16]ιν κατέφ[υ]γεν. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέ[γω], ἀνα]γνώσεται ὑμῖν πρῶτον μὲν τὸν νό[μ]ον, [ὃς] οὐκ ἔαι τοὺς μετοίκους ἐξο[ικεῖ]ν ἐ[ν] τῶι π[ο]λέμῳ, ἔπειτα τὴν Τροιζη[νίων] μαρ[τυ]ρίαν, πρὸς δὲ τούτοις τὸ τῶν [Τροιζηνίων] ψήφισμα, ὃ ἐψηφίσαντ[ο] τῇ πόλει τῇ ὑμ]ετέραι, δι' ὃ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπέδεξασθε] καὶ [π]ολίτας ἐποίησασθε. ἀνάγνωθι]. [ΝΟΜΟΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. [ΨΗΦΙΣΜΑ]. Λα[βέ] δὴ μοι καὶ τῇ]ν τοῦ κηδ[εστ]οῦ αὐτοῦ μ[αρτυρίαν]]μεν οὐσία ιλατ ... πα[..... κα]ταλειφ[θέντ]]ν ... ἀδ[..... ἐ]ξῆς πα ... ω εα ... πρ ν Ἀντιγ[όν] ε μαρτ[υρ] (desunt vss. X) [πραχθέντα, καὶ ὃν [τρ]όπον ἐπιβεβούλευκέν μοι Ἀθηνογένης, καὶ ὡς ὑμῖ]ν προσενήνεται. ^[15]

Athen 17 τὸν δὴ καὶ ἰδία[ι] πονηρὸν [καὶ τῆς πόλεως τὴν σωτηρίαν ἀπελπίσαν]τα καὶ ὑμᾶς ἐγκαταλιπόντα καὶ παρ' οὗς ἐξ[ώ]ικησεν ἀναστάτους ποιήσαντα, [τοῦτον ὑμεῖς συνειληφότες οὐ κολάσετε; κ[αὶ] ἐγὼ ὦ ἄνδρες δ[ι]κασταὶ δέομαι ὑμῶν [καὶ ἀντιβολῶ ἐλεῆσαι] με, ἐκεῖνο σκεψαμέ[νους], ὅτι προσήκει ἐν τα]ύτῃ τῇ δίκῃ τ σιν ἐλεεῖν οὐ τὸν φ ἐὰ]ν ἀλῶι, οὐδὲν πάσχε[ιν] δε τοτ .. τι παλ δ' ἂν ἀπ[οφ]ύγηι μο ἀπολο]ῦμαι. οὐ γὰρ ἂν δ[υναίμην] ... ν οὐδὲ [π]ολλοστ[ὸν] μέρος ... ψ .. ν αὶ ἀχρ ὦ] ἄνδρ[ες] δικ[αστ]αί υς ἐξ α[ὐτ]ῶν . π (desunt vss. VIII) ^[20]